

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoliho pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Stoletnica avstrijske Istrije in Dalmacije.

Velikonočni ponedeljek je bilo sto let, odkar sta se Istria in Dalmacija ločili od benečanskega ozemlja ter sta pripadli Avstriji. Ker pa je izgubila naša država Nizozemsko, Milan, Modeno in Mantuvo, se moč Habsburžanov s pridobitvijo Istrije in Dalmacije ni prav nič pomnožila. V burni dobi velikega Napoleona je prestala Avstrija mnogo neprijetnosti; l. 1805. pa je vsled požunskega miru izgubila iz nova jedva pridobljeno Dalmacijo in leta 1808. je postala Istria francoski departement. Šele 1814. l. je izgubila Italija avstrijsko Dalmacijo, l. 1815. pa je postala slovenska Istria stalno in trajno del avstrijskega cesarstva.

Stoletni jubilej sta praznovali Dalmacija in Istria — molčé. Oblasti se za 18. april 1897. niti zmenile niso. In prav to je značilno! Zdi se, kakor da izvestni krogi omenjenih avstrijskih pokrajin niso občutili onega znamenitega dne prav nobenega veselja in ponosa, da so podaniki cesarja Frana Jožefa I., nego da so v svojih dušah zaklepali tih gnjev in jedva zatajevano obžalovanje, da jim ne vlada italijanski kralj. Dunajska „Reichswehr“ pravi, da omenjeni krogi stoletne zveze v Avstriji niti sedaj še ne čutijo ter da obstoja mej Dalmacijo in mej notranjimi avstrijskimi deželami neka vedno bolj občutljiva hladnost in neprijaznost. Kriv tega več nego čudnega razmerja ni samo narodnostni in kulturni razloček teh pokrajin, pač pa je kriva tega nemška liberalna vlada, ki je smatrala Dalmacijo in Istrio za poskušalno polje jako dvomljivih eksperimentov. — Vlada je hotela pritisniti Dalmaciji znak čisto italijanske dežele, dasi je slovenskega prebivalstva 96:2, italijanskega pa samo 3:1 odstotkov vseh stanovnikov. Šele okupacija Bosne in Hercegovine je prinesla v Dalmacijo nekaj prememb. Odločevalni krogi so se tedaj namreč zavedli, da negovanje in vzgajanje italijanskega elementa Avstriji nikakor ne more biti v varnost in korist, pa spoznali so, da treba za sila zanemarjeno deželo marsikaj storiti. Vse to so sprevideli takrat dunajski vladni krogi, a — storili niso doslej še skoro ničesar.

Ubožna in zapuščena Dalmacija, ki bi mogla biti po svoji naravni legi, po svojem podnebjju, radi neštivila luk in pristanišč torišče cvetočega prometa in živahne kupčije, Dalmacija, ki bi mogla z mnogimi izdelki konkurirati z inozemskimi ter se zlasti v vinoreji dvignuti na stopinjo, ki bi bila za vso državo velekoristna in častna, ta Dalmacija je danes skoro še prav tako gospodarsko zanikerna, kakor je bila pred — 100 leti.

Kakor v gospodarskem tako je zapuščena Dalmacija tudi v kulturnem oziru. Leto za letom po vdarjajo dalmatinski poslanci nedostatek najprimitivnejših učilišč, a vse stoji, ali pa se komaj vidno in sila počasno premika k izboljšanju. Je li potem čudno, da je v italijanskem narodu avstrijska zavest toli medla? — Je li čudno, da ne ponehajo boji mej lojalnimi Slovani in prisiljenimi Avstrijci, fanatičnimi Italijani?

Tudi Istria boleba na takih zastarelih grebih liberalnih nemških vlad. Slovansko prebivalstvo, ki je v prav istih odstotkih, kakor v Dalmaciji, v velikanski večini napram minimalnemu naseljenstvu Italijanov, mora prenašati najhujša, najdrznejša in najkrivičnejša nasilstva od brutalne manjšine. Avtonomna vlada dežele pa to manjšino sistematično podpira. Pred par leti se je razpustil deželni zbor, ker so se slovenski poslanci osmelili storiti slovesno zaobljubo v — hrvaškem jeziku. Znano je, kako nesramnim insultom so bili izpostavljeni Spinčić in tovariši povsod, na ulici in v zaprtih sobah. Svojega življenja niso bili varni vrli in nevstrašeni zastopniki večine in bežati so morali v viharju in noči peš iz mesta, kjer jim je grozila zavrtna smrt. Ko so se nabile v Piranu dvojjezične uradne table, nastal je ondi pravcati ustanek, karerega je moralo dušiti vojaštvo. In poslednje državnozbornske volitve so bile zopet polne italijanskih surovostij in javnih nasiltev proti Slovanom, tako da vlada še danes po Istriji velika razburjenost in napetost. Italijani hočejo siloma poitalijaniti Istrio, — zakaj? — to je jasno! — Izvestni del istrijanskega prebivalstva smatra stoletno dobo avstrijsko samo za prehodno stanje, — kam? — to je očitvidno!

Osrednja vlada je dobila po slovenskih po-

slancih in poslovenskih časopisih že do s' ta resničnih podatkov o istrijanskih odnošajih. Spinčić in sodrugji so opozarjali že opetovano, kako nevarno je gibanje Italijanov v Istriji in v Trstu. Ako ni verjela vlada tem glasovom, naj bi se — v korist države! — ozirala vsaj na resen opomin uglednega nemškega dun. lista, ki jo pozivlja, naj gleda na prste Rinaldiniju ter z odločnostjo čim preje popravi to, kar se zagreša in zanemarja že tekem — 100 let!

Grško-turška vojna.

Slavna evropska diplomacija, katera se je v zadnjih mesecih tolikrat in tako neizmerno blamirala, je zdaj prepričana, da je nje naloga, lokalizovati grško-turško vojno in preprečiti, da ne začne na celem Balkanu goreti. Ker se pa ta diplomacija zaveša svoje najpopolnejše nesposobnosti, upa, da premagajo Turki grško vojno, češ, potem se Srbija in Bolgarska ne bodejo upali kaj storiti. To upanje je jedina tolažba tistih evropskih diplomatov, kateri so s svojo kolosalno nerodnostjo največ zakrivili sedanje homatije na Balkanu.

Evropa torej želi, da bi Turčija čim prej pobila Grško v veliki bitki. Evropske velesile bi potem Grški priskočile na pomoč v toliko, da bi preprečile vsako izkoriščanje turške zmage. Grška se nima bati, da izgubi le jedno ped svojega teritorija. Turčija pa v slučaju zmage nima upanja, da doseže kaj več, nego moralno ponižanje svojega nasprotnika. Pri tem računajo velesile tudi na to, da nedostaje obema vojskujočima se državam tistega Montekukuljevega sredstva, brez katerega se nič ne opravi, namreč denarja, ter mislijo, da bode vojni hitro konec.

Začetek ravno ne kaže, da se uresničijo nadeje slavne diplomacije. Grško-turška vojna traja že od četrtke, a vender niso Turki še toliko napredovali, kakor bi bilo misliti po številu njih vojske, marveč sta obe vojski na precej enakem stališču.

Bojno polje je tesalska meja. Svet je po naravi, namreč po Pindovem gorovju, razdeljen na dve operacijski pokrajini, na vzhodno in na zapadno. Glavna vojska je koncentrovana na vzhod-

LISTEK.

Naši umetniki.

III.

Alojzij Šubić

(Konec.)

In zdaj, po predolgem uvodu, izpregovorimo še dve, tri besede o dosedanjih slikarskih delih Alojzija Šubice!

Že v Kaiserslauternu je pomagal bratu Janezu pri slikanju muzejskih lóžij s tempera-barvami. Vmes pa je risal s kredo karakteristične portrete, katerih je izgotovil dvanajstero, in so bili vsi pohvaljeni.

V Monakovem je prvo leto izdeloval le „študije“. V drugem letu je neki prijatelj iz Renske Palacije pri njem naročil „Štiri evangeliste“ za cerkev v Bergzabernu. Slike, z oljnatimi barvami na platno, so bile 2.75 m visoke in 1.75 široke ter so vsem jako ugajale, na kar je dobil še drugih naročil. V istem času je izdelal tudi nekoliko portretov. s pastelnimi in oljnatimi barvami.

L. 1890. je naslikal kopijo slovite Rubensove slike: „Helena Fromont“, t. j. druga njegova soproga. Žena, sedeča na altani, ima v naročju nagega sinka — to je jedna najlepših slik Rubensovih

v monakovski galeriji. To kopijo je kupil g. Gustav Pirc, ravnatelj c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

L. 1891. je kopiral v Monakovem drugo Rubensovo sliko, ki je z ozirom na koloristiko in kompozicijo malodane najboljše njegovih slikarskih umotvorov in to je: „Vjetje Simsona“. To kopijo je naročil g. dr. Ivan Tavčar. Istega leta je naslikal z oljnatimi bojami na platno s v. Volbenka za podružnično cerkev Poljanske fare, posvečeno istemu svetniku. To sliko, v razmerju 2.50 m visoka, 1.5 široka, je naročil č. g. župnik Jarnej Ramovš. Na njej je predstavljen imenovan svetnik v škofovskem ornatu, stoječ pred tempeljem v veličastni postavi, katera ni proizvedena v konvencijalni obliki, temveč povsem svobodno, v zmislu moderne slikarske tehnike.

Na Dunaji je l. 1892. za goraj imenovanega župnika po fotografiji naslikal portret jugoslovanskega apostola, biskupa Strossmayerja, katerega je razstavil v Ljubljani. Jednak portret si je na to naročil č. g. kaplan Čebašek, zdaj župnik v Črnem Vrhu nad Polhovim Gradcem.

Potem je naslikal precejšnje število raznovrstnih portretov za Dunaj, Znojim itd. Mej temi je bilo tudi nekaj Slovencev, n. pr. modroslovec Megušar, Pavšek in drugi.

O počitnicah l. 1893. je izgotovil oljnatu sliko sv. Andreja za cerkev Bukov Vrh, podružnico poljanske župnije.

Po vrnitvi na Dunaj je dobil zopet razna naročila, mej drugimi je imel degotoviti nedovršene slike poljskega slikarja Leopoldckega. Tu je naslikal tudi portret gospe Hočevarjeve na Krškem za njenega netjaka dr. Janka Hočevarja na Dunaju, kateremu je portret toli ugajal, da je dal naslikati še samega sebe ter portret pokojnega strijca svojega, g. Hočevarja, veledušnega ustanovitelja meščanske šole na Krškem.

Vrnivši se l. 1895. v domovino, je dobil prvo naročilo od dične naše „Glasbene Matice“, in sicer dve diplomi s tušem risani. Na to je izvršil po fotografijah portret prerano umrlega pravika in pisatelja Janka Vencajza z oljnatimi barvami na platno. Slika je bila takrat razstavljena v izložnem salonu g. Jan. Matijana. Potem je zopet izdelal nekatere diplome in sicer: za ces. kr. svetnika Jos. Dralko, za pevovodjo „Glasbene Matice“ g. M. Hubada in gospo Terezijo dr. Jenkovo, nadalje dve diplomi častnega meščanstva ljubljanskega: za viteza Wellheim-Pfeiferja, generalnega ravnatelja namestnika južne železnice in ministra viteza Bilinskega. Poslednji dve diplomi sta

nem delu, od Pindovega gorovja do morja, dočim je zapadni del, Epir, tako gorat, da je tam nemogoče, operirati z večjimi silami, valed česar tu ne more priti do nikake odločilne bitke. Na drugem delu je omogočena koncentracija večjih krdel, od tod je Turkom mogoče prodreti v tesalsko ravnino, okrog Larise, glavnega grškega taborišča, od koder vodi najkrajša pot v Atene. Pod poveljstvom Eihem paše je tu zbrana turška vojska 115.000 mož s 150 topovi, razdeljena na sedem divizij, dočim je v Epiru pod poveljstvom Ahmed Hissi-paše 25.000 mož s 50 topovi. Grška vojska je znatno manjša. Pod poveljstvom prestolonaslednika stoji pri Larissi ob turški meji samo 35.000 mož s 100 topovi, 10.000 mož pa je prekoračilo mejo Epira.

Turška vojska je koncentrirana okrog Olimpa in Hissije gorovja ter je poskusila prodreti v tesalsko ravan. O četrta trajajo že bitke za prehode čez gorovje ljute in krvave bitke. Grki in Turki se blijejo jednako hrabro in vztrajno. Turki so na štirih mestih naskočili Grke pri Nezeru, Grucovaliju, Raveni in Meluni. Pri Nezeru so Grki odbili turški naskok in takisto pri Raveni, pač pa so Turki premagali Grke pri Grucovaliju, a niso mogli vzdržati svojih pozicij ter so se morali umakniti. Največji uspeh so dosegli Turki pri Meluni. Tu so znatno avanzovali, zavzeli več vasij in utrdb in si zagotovili vhod v tesalsko ravan.

V Epiru so Turki začeli vojno z bombardovanjem grškega mesteca Aktion, na kar so grške ladje jele bombardovati Preveso. Nekatere trdnjave krog Prevese so že razstrelili in ni dvoma, da dobe kmalu Preveso v roke.

Na kopnem Turki vzlic ogromni večini vojaštva, katero imajo na razpolaganje, še nikakor niso toliko napredovali, da bi bilo Grkom obupati, toliko manj, ker se ni v boj poslano grško vojno brodovje. To brodovje je zapustilo Evbeo in ker je turško brodovje popolnoma nerabno in niti iz pristana ne more, bode akcija grškega brodovja mnogo uplivala na vojno na kopnem. Sodi se, da bode grško brodovje skušalo pretrgati zvezo turške vojske s kraji, ki leže za njo. V prvi vrsti pride tu v poštev Solun. Če zavzame grško brodovje Solun, je turška vojska na grški meji osamljena in ima za hrbtom nevarnega sovražnika.

V Ljubljani, 20. aprila.

Grof Badeni in nova večina. Ministerski predsednik grof Badeni ni nič prav zadovoljen z večino, ki se je osnovala brez njega, in ki nima volje, dati se njemu voditi. Rad bi jo razbil. Po-gaja se zopet z liberalnimi valeposestniki, da bi ga podpirali. Poslednji se pa še nekaj kujajo. Posebno Dipaulijeva stranka Badeniju ne ugaja. Boji se, da pride s kakimi šolskimi predlogi, za katere ne bode mogla biti vlada. Proti premembi sedanjega šolskega zakona so zlasti generali, ki nimajo zupanja, da bi verska šola dajala toliko izobraženosti, kolikor jo je želeli, da je imajo mladeniči, ki pridejo k vojakom. Z generali pa grof Badeni ne mara biti v navzkrižju.

bi slikani na pristni pergament, jako bogato okrašeni kolikor v arhitektonskem, toliko i dekorativnem pogledu.

Poslednji portret, kateri je naslikal Alojzij Šubič pred svojim odhodom na Dunaj, je bil g. A. Hribar, sedaj kaplan v Smledniku.

Poglavita dela Alojzija Šubica za časa poslednjega njegovega bivanja v Ljubljani pa so bile poprave cerkvenih slik na zidu in sicer: na Dobrovi pri Ljubljani, na Skaručni, podružnica Vodiške fare in pri s. v. Jakobu v Ljubljani.

Na Dobrovi je popravil ter obnovil po potresu o Velikonoči leta 1895. poškodovane slike al fresco „Dvanajstih apostolov“ v glavni kupoli, dočim je ornamentalno preslikal vso cerkev.

V cerkvi sv. Lucije na Skaručni pa je v družbi akademičnega slikarja, g. M. Strnca, preslikal malodane vse slike na cerkvenem svodu presbiterija in zadnje ladje. Slike prvotno na presni omet (al fresco), o katerih se ne ve, kdo jih je ustvaril, zamazali so nevešči zidarji po potresu z ometom toli nerodno, da so se jedva poznale posamične podobe. Slikarja sta morala spraskati s slik ves omet, kar je bilo jako težavno in zamudno delo; potem sta popravila, preslikala s „tempera-barvami“ ter združila posamične prizore iz življenja imenovane svetnice v celotne skupine toli spretno in skladno, bedisi v kompozicijskem ali v kolorističnem

Jezikovna naredba in krščanski socijalisti. Glasilo krščanskih socijalistov „Echo“ je te dni izreklo svoje mnenje o češki jezikovni naredbi. Po mnenju tega lista je grozna krivica, če se od nemških uradnikov zahteva, naj se češčine uče. Tudi ni mogoče, da bi kdo, ki je na nemških šolah študiral, se mogel v štirih letih češčine priučiti. Ta list bi bil rajši za to, da se od čeških uradnikov v čeških okrajih ne zahteva znanje nemščine, da bi se le nemškimi češčine ne bilo treba učiti. Nadalje ta list straši planinske Nemce, da bode sedaj v njih deželah nemško razumništvo s češkega iskalo služeb in izpodrivalo domačine. Končno pa celo piše ta list, da bode na Češkem naposled dvojezični pouk morali upeljati še v ljudske šole, ker v srednjih šolah se učenci ne bode mogli naučiti drugega deželnega jezika. Mi nismo mislili, da so Nemci tako trde glave.

Pogodba z Ogersko. Milo je upanja, da bi se glede doneska k skupnim državnim troškom sporazumeli obe državni polovici. Ogrji pravijo, da nikakor ne morejo več donášati kot 34%. Ogerski finančni minister Lukacz preti, da odstopi, ako bi se mu avstrijska polovica ne udala. Najbrž bode morala za jedno leto krona določiti razmerje donášanja k skupnim državnim troškom. Kaj bode pa potem, če se ne doseže nikake sporazumljenosti, tega nobeden ne ve. Dualizem napravlja zares vedno večje težave.

Madjarska neodvisna stranka, katere razupiti vodja je Fran Kossuth, se capí. Kossuth je hotel priti na Velikonoč poročat v Kološvar o političnem položaju. Odbor stranke je imel na to sejo, ki je sklenila, da se Kossuthov politični shod za sedaj odklanja, ker je o kriv nesloge v stranki in ker v parlamentu ne deluje več dovolj odločno. V stranki neodvisnosti so nesoglasja že precej stara. Da bi se ta nesoglasja pomirila, je kandidirala stranka vodjo obeh frakcij: Bartha in Kossutha. Kossuth pa je postavil na svojo roko protikandidata. Tako se menda stranka skoraj razdeli. Vzrok, da je Kossuthova popularnost v veliki nevarnosti, je pa tudi še ta, da je Kossuth v tajni zvezi z vlado in da je njegova sedanja opozicija le komedija, s katero jedva za silo prikriva sebične namene. Tudi je Kossuth udeležen pri raznih umazanih podjetjih. Prišel je na Ogersko samo, da se gmotno okoristi z imenom svojega očeta. Političnih zmožnostij nima nobenih in v parlamentu je le smešna podoba.

Turčija in Grki. Grški ministerski predsednik je nedavno trdil, da imajo Grki še nekaj dobiti od Turčije po berlinski pogodbi. V Berlinu so tedaj tudi Grški bili priznali del Turčije. Diplomati pa niso nobenega dobrega zemljevida imeli in so mejo določili po taci krajih, da jih niti dobiti niso mogli, ko se je začela urejevati meja. Zato se Turčija in Grška potem glede meje nista mogli sporazumeti. Posredovali so velevlasti in dne 24. maja 1881. l. se je bilo doseglo neko sporazumljenje in se je Grški določila sedanja meja. Grki pa še vedno mislijo, da so prikrašani.

oziru, da se ne pozna niti najmanjša razlika mej prvotnimi slikami in novimi popravami.

Ko je Alojzij Šubič prevzel to pretežavno zastavarijsko delo, po naročilu „Centralne komisije“ za ohranjenje zgodovinskih in cerkvenih spomenikov na Dunaju, posmebovali so se mu nekateri dobrohotni „prijatelji“, češ, saj ne bode nič naredil —! Le-ti naj gredo zdaj na Skaručno gledat in se prepričat, da marljivost in vztrajnost premaga vse težave, dočim tisto tarnanje: „Slovenec nima sreče!“ zaduší še ono iskrico samozaupanja, katero so nam pustili oholi tujci, ki vedno zabavljajo, da smo Slovani neko inferijorno pleme.

Pri s. v. Jakobu v Ljubljani je popravil Alojzij Šubič v presbiteriju glavni oltar, ki ga je slikal na steno rajni Jan. Wolf in pa ono sliko: „Poveljevanje s. v. Jakob a“, na presbiterijskem oboku, katero je naslikal njega slavni brat Jurij Šubič. Ko se vrne z Dunaja, preslikal bode še slike v zadnji ladji navedene cerkve.

Vzpričo Šubičeve mladosti in ako bode hotel postati vreden naslednik slovečih, žl za polovico življenja prerano umrlih bratov: Janeza in Jurija, smeli bi se nadejati od Alojzija Šubiča še lepih slikarskih del!

Ob Vrbskem jezeru na Cvetno nedeljo 1897.

V. Holz-Kretanov.

Grška in Rusija. Rusija neki ni nič posebno naklonjena Grški. Poslednja bi rada obnovila nekdanje grško cesarstvo, a to ne ugaja Rusiji. Poslednja bi rada samo bolj utrčila svoj upliv v orijentu, poleg tega pa tudi ne pusti, da bi se pogrčili balkanski Slovani. Grška vzlic temu, da je pravoslavna, goji le zapadnoevropske ideje. Grki bi tudi izpodrivali rusko trgovino. Vse to so povodi, da Rusija grških namer ne bode posebno pospeševala.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 21. aprila.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči izredno sejo, katere se je udeležilo 19 občinskih svetovalcev. Otvorivši ob četrtna šest sejo, naznanil je župan Hribar, da je obč. svet. Pirc odložil svoj mandat. Občinski svet vzel je poročilo na znanje ter pooblastil gospoda župana, da g. Pircu izreče pismeno zahvalo za njegovo večletno vestno delovanje v občinskem svetu. Nadalje naznanil je gospod župan, da je klub čeških turistov, ki je nedavno potoval skozi Ljubljano na jug, v imenu mestne občine brzojavno pozdravil. Tudi to poročilo vzel je občinski svet odobruje v naznanje.

Obč. svet. dr. Gregorič stavljal je nujni predlog, naj bi se gostaščina v inkorporiranem delu Vodmata pričela pobirati še le 1. avgusta 1897. Ker Vodmatski hišni posestniki s svojimi strankami te zadeve pred mesecem avgustom ne morejo urediti in bi torej gostaščino dotlej morali sami plačevati, je pač umestno, da se jim dovoli omenjeni rok. V formalnem oziru predlaga govornik, naj se njegov predlog izroči pravnemu in finančnemu odseku v posvetovanje in nujno poročanje. — Predlog bil je brez ugovora vzprejet.

Potem prešlo se je na dnevni red in je najprej obč. svet. Senekovič poročal o dopisu županovem, da bi se za pokončevanje hroščev dovolila svota 100 gld. Ker je letos tako zvano hroščavo leto, treba je, da se pokončevanje tega škodljivega mrčesa prične letos s podvojeno silo. V ta namen naj bi se oaim osebam, ki bi hoteli nabirati in mestnemu vrtnarju oddajati hrošče, dovolila primerna nagrada. Mestni šolski svet se je že naprosil, naj se učenci ljudskih šol štiri dni oproste šolskega poduka, da bodo mogli v Tivoliju, v mestnem logu in drugod nabirati hrošče. Nasvetovani kredit 100 gld. bil je brez ugovora odobren.

Isti občinski svetovalec poročal je nadalje o dopisu županovem glede preskrbe denarja za potrebna izplačila za mestno elektrarno in artilerijsko vojašnico. Da se zadosti omenjenim obvezam, treba je okroglo 250.000 gld. Ker se večini hišnih posestnikov dovoljena 3% posojila ne bodo zamogla izplačati še tako kmalu, ker se bodo isti morali prej izkazati, da so dotični zneski vključeni v zmislu pogojev, pod katerimi so se jim obljubili na posodo, naravno je, da se potrebna svota začasno zajame iz tega kapitala, katero je potreba obrestovati le s 3%. Saj je vse jedno, je li denar leži v hranilnici, ali pa, ako se posodi mestni občini. Sigurnost je v poslednjem slučaju ravno tista kot v prvem. Jednaka je z denarjem, ki je namenjen za dotacijo regulacijskemu fondu. Ko je še župan Hribar izjavil, da po dobljenih informacijah od strani vlade in deželnega odbora ni zadržka taki transakciji, vzprejel je občinski svet sledeči predlog: 1.) Mestni magistrat, oziroma gospod župan se pooblašča, da si za dobo treh mesecev iz razpoložljivega kapitala za regulacijski zaklad in onega zaklada, ki je namenjen kot 3% posojilo ljubljanskim hišnim posestnikom, izposodi svoto 250.000 gld. po 4, oziroma po 3% obresti. 2.) Ta dolg se mora poravnati, čim bode izprošeno posojilo za mestno elektrarno in topničarsko vojašnico v znesku 900.000 goldinarjev.

Obč. svet. Hrásky poročal je o dobavi načrtov za uredbo mestne kanalizacije. Da se pospeši kanalizacijskega vprašanja rešitev, katere je v sedanji fazi razvoja našega mesta tako silno važna, sklical je župan Hribar že lansko jesen odsek za uredbo stranišč in kanalizacije v posvetovanje. Zapisnik o dotični seji in pa na podlagi tega zapisnika po mestnem stavbinskem uradu sestavljeni program za napravo kanalizacijskega načrta predložila sta se stavbinskemu odseku v posvetovanje. Po predloženem programu naj bi kanalizacijski projekt obseval odvajanje vse meteorne, odpadne in talne vode ter falkalij po jednotnem sistemu iz celega mestnega ozemlja. Stavbinski odsek predlaga, naj se predloženi program vzame za podlogo pri izdelanju načrta mestne kanalizacije in naj se za dobavo načrtov razpiše javna obravnava.

V precej obširni debati o tem predlogu oglašil se je najprej podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški za besedo ter naglašal, da je zadeva sicer vevlačna in nujna, da se pa vendar-le z ozirom na osuševanje Barja po Podbajskega projektu ne bode dala tako hitro izvršiti. Govornik je mnenja, da ni še prišel pravi čas za napravo in izvršitev kanalizacijskega projekta. Obč. svet. dr. Gregorič omenja, da so razmere glede kanalizacije v raznih delih mesta tako različne, da je jednotan sistem nemogoč. Občinskemu svetu naj bi se prej poročalo o sistemu, ki naj bi se pri kanalizaciji

uporabil. Župan Hribar naglašja, da se je glede kanalizacije v Ljubljani že precej storilo, da je pa treba enotnega delovanja, a to je mogoče le na temelju splošnega kanalizacijskega načrta. Govornik stavi bode občinskemu svetu v bližnji prihodnosti predloga glede gradnje tretje mestne ljudske šole na Poljanah, glede ljudskega kopališča, glede tlačenja itd. Za vse to potrebuje nekaj finančni program; v ta program vzprejme se tudi projekt mestne kanalizacije. Treba je vedeti, koliko bi vse to stalo. Gospod župan priporoča predlog stavbinskega odseka. Obč. svet. Gogola je mnenja, da se da kanalizacija v velikem štiru, kakor se sedaj namerava, še odložiti; zato predlaga, naj se zadeva vrne odseku in naj se za sedaj izvrše le one stvari, ki so nujno potrebne. Poročevalec Hrásky naglašja, da projekt glede osnovevanja Barja nima nikakega upliva na sistem kanalizacijskih del, le naprava lateralnih kanalov bi se morala začasnó odložiti, ter priporoča, naj se ta nujna zadeva nikar ne zavlači. Pri glasovanju bil je stavbinskega odseka predlog vzprejet.

Ponudba I. B. Koslerja, tičočja se odstopa zemljišča za uredbo ulic s Karlovske ceste od Ljubljane (poročevalec dr. Staré) bila je za sedaj odklonjena, pač pa je sklenil občinski svet, da se napravi kanal na Mesarski cesti. Pri tej priliki omenil je obč. svet. Šubic, da so ceste in ulice v bližini novih zgradb večinoma v silno slabem stanju, ter sprožil vprašanje, je li bi se ne moglo prisiliti stavbinske podjetnike, da skrbijo pri novih zgradbah za to, da se cesta obrni v primernem stanju. Govornik omenil je nadalje, da so zlasti na Mestnem trgu pri nekaterih prodajalnicah platne pričvrščene tako nizko, da ovirajo promet. Župan Hribar izjavi, da se bode skušalo vstreti opravičenim pritožbam.

Nadalje odklonil je občinski svet priziv „Društva za zgradbo delavskih hiš“ proti odloku mestnega magistrata, tičočem se debelosti zidov pri zgradbi novih delavskih hiš (poročevalec dr. Požar), ugodil pa istega društva prošnji glede upeljave vode v delavske hiše po običajnem tarifu (poročevalec M. Šubic). Priziv gospe Marije Czerny, hišne posestnice v Čevljarskih ulicah, bil je v zmislu regulacijskega načrta odklonjen.

Obč. svet. dr. Požar poročal je o podpisani najemniški pogodbi za Švicarijo. Po predlogu referenta podaljšala se je pogodba z g. Edrom za deset let, t. j. do konca septembra 1907, najemnina pa se je zvišala na 545 gld. na leto. Glede promestitve sohe sv. Trojice ob Dunajski cesti (poročevalec obč. svet. Ravnihar) naprosila se bode deželna vlada, da kot pristojna oblast izreče svoje mnenje.

Pred zaključkom seje interpeloval je obč. svet. Žitnik gospoda župana, je li mu je znano, da namerava neka tuja tврdica otvoriti v Ljubljani trgovino s čevlji, in boče li kaj storiti, da se to prepreči. Župan Hribar odgovarja, da bode storil, kar mogoče, da se prepreči tuja konkurenca.

Obč. svet. dr. Gregorič interpeloval je glede razpisa del pri mestni elektrarni. Gospod župan odgovoril bode na interpelacijo v prihodnji seji.

Potem je gospod župan ob osmih zvečer zaključil sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. aprila.

— (Volilni shod za II. volilni razred.)

Opozarjamo na današnji volilni shod, kateri se bo ob 7. uri zvečer vršil v mestni dvorani na magistratu, nadejé se, da se volilci mnogoštevilno odzovejo vabilu izvrševalnega odbora narodne stranke.

— (Gledališkemu poročevalcu uradnega lista) se je zdelo potrebno reagovati na našo rahlo opazko o njegovih „kritikah“. Slovesno zatrjuje, da sodi vedno le „nach den jeweiligen Leistungen der Bühne“ ter obeta, da bode znal in v prihodnje „das Gute anerkennen und das Schlechte tadeln“. Če se bo poročevalec v prihodnje tega držal, nas bo to prav veselilo; doslej pa ni bilo tako, kar ve vsak čitatelj njegovih kritik, o katerih je le jedna sodba, da so bile pristranske, da jih je narekovala največ osebna simpatija in antipatija; a taka kritika se imenuje povsod korumpirano.

— (Izvanredni občni zbor ljubljanskega „Sokola“.) bode jutri zvečer ob 8. uri v telovadnici v „Narodnem domu“. Opozarjamo vse člane na ta važni zbor. Zeleti je, da bi bila udeležba prav mnogobrojna, ker se bode razgovarjalo o stvareh, ki so neizmerne važnosti za daljni prospek družstva.

— (Za družbinski večer,) ki ga priredi to soboto šenklavska-francijska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Sokolovi telovadnici v „Narodnem domu“, kaže se v vseh krogih veliko zanimanje. — Skušnja, katerej smo imeli včeraj prilikó prisostvoriti, uverila nas je, da se bode izvajal šaljivi vzpored večera, ki bode vsekako ugajal tudi radi svoje raznovrstnosti, prav izbornó. — Sodelovanje vojaške godbe je vkljub koncertu filharmonijskega društva, ki se bode vršil v soboto, vsled

izvanredne prijaznosti poveljništva 27. pešpolka tudi že zagotovljeno.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) naznanja unanijim članom, da je z današnjim dnevom pristopil clearingovemu prometu c. kr. poštahranilnišnega urada, in da se jim bodo knjižice s položnimi listi, katerih naj se izvolijo odslej posluževati pri vplačevanju letnine, v kratkem času doposlale.

— (Napad) V noči od 17. na 18. t. m. bil je na Poljanski cesti napaden delavec Ivan Šetina in na glavi težko ranjen. Policija je aretovala tri znane razgrajče in jih dala pod ključ, ker so sumnili, da so izvršili napad.

— (Laški delavci) so bili velikonočne praznike tako dobre volje, da so se stekli s kranjskimi delavci. Jednega izmed teh so vrgli celo v Ljubljano, kjer se je mož hitro streznil in plaval skoro do prislilne delavnice, kjer so ga ljudje potem potegnili iz vode.

— (Za Veliko noč.) Pred prazniki prišla je v Žargijevo prodajalnico na sv. Petra cesti neka ženska in si dala pokazati ženske obleke. Izbrala si je lepo novo obleko in odšla iz prodajalnice, češ, da je natakrica „pri belam volku“ in da nese obleko domu pokazat. Ženska se ni več vrnila. Včeraj pa je dotično žensko zasačil stražnik, ko je imela obleko na sebi in se je ravno hotela odpeljati iz Ljubljane. Bila je to bivša natakrica Ana Lukman iz Ormoža.

— (Za rešitev življenja) je dež. vlada nakazala J. Č. Čampah iz Podgore običajno talijo v znesku 20 gld., ker je rešila dva otroke iz goreče hiše.

— (Velik pretep) Poroča se nam: V Spodnjih Gamelnjih je bila v nedeljo prava bitka. Gameljski in tacenki fantje, katerih je bilo skupaj nad 40, so se ljuto spoprijeli in se z motikami, vilami in poleni pobijali kakor divjaki. Mnogo pretepačev je bilo nevarno ranjenih, nekaj pa menda tudi ubitih.

— (Nesreča ali hudodelstvo?) Dne 17. t. m. našli so trojce blizu Rakitice ondodnega posestnika Janeza Mikuša mrtvega na nekem travniku. Ker se sodi, da je bil mož umorjen, je sodišče začelo preiskavo.

— (Detomor) Frančiška Židaršič iz Oreška je, mudeč se pri svoji sestri v Kozini, povila nezakonsko dete, je zadavila in zakopala v kleti. Babica jo je ovačila in sodišče jo je dalo že pod ključ.

— (Občinske volitve v Celji) Zadaja celjska Vahtarica prinaša glede na razpisane občinske volitve, katerih se nameravajo v prvi udeležiti tudi Slovenci, silno strupeno notico, ki je vredna, da jo omenimo v prevdarek domačim zaslepencem in rabulistom. Vahtarica kliče svoje germanske somišljenike v volilni boj: „Für die Cillier Slovenen ist kein Platz in der Gemeindestube. — Die Frideustörer haben das Recht verwirkt in der Gemeindevertretung mitzureden, — die Wahlen sind öffentlich und mündlich, die Wählerschaft wird erfahren, wer für und wer gegen Cilli gestimmt hat. — Die Deutschen Cillis werden daraus alle Konsequenzen zu ziehen wissen.“ — Kakor se kaže, se Vahtarica Slovencev močno boji.

* (Razkrinkano sleparstvo.) Leon Taxil je specialist za framasonstvo. Spisal je o framasonstvu debelo knjigo, katero so kranjski klerikalci z veseljem preložili na slovenski jezik in jo razširili med ljudstvom, Leona Taxila pa proglasili za avtoriteto. Iz Taxilove knjige so tudi dokazovali, da je naša stranka v službi framasonov. Tudi ko je Leon Taxil na protiframasonskem kongresu v Tridentu sprožil očitno sleparstvo o miss Dijani Vaughan in njenem občevanju s hudičem „Bitru“, je bil „Slovenec“ med prvimi listi, ki je to izkriščal, dočim so nemški klerikalni listi svojo zmotó priznali, ni bil „Slovenec“ še do današnjega dne tako pošten, da bi bil to storil. Radovedni smo, kaj poreče zdaj, ko je avtoriteta Leon Taxil sam vrgel krinko od sebe in sam priznal, da je slepar. Taxil je 19. t. m. sklical v Parizu shod, na katerem se je zbralo jako mnogo občanstva. Povedal je brez ovinkov, da si je izmislil roman o miss Dijani Vaughan, da bi s tem kaj zaslužil, kar se mu je tudi posrečilo. Bahal se je, da je preslepil papeža in kardinala Rampola, da je vse, kar je kdaj pisal o framazonih gola laž, katera pa mu je vrgla okrogel milijon frankov. Leon Taxil je torej navaden lopov, — a vzlic temu prodajajo kranjski klerikalci še vedno njegovo knjigo. Da jih le sram ni!

* (Izseljencem v svarilo.) Iz poročila c. in kr. avstrijsko-ogerskega konzulata v San Pavlu se lahko tisti, ki se hočejo izseliti, prepričajo, kako se lažejo na izseljevanje prigovarjajoči agentje in kake so resnične razmere v San Pavlu in v Rio Grande do Sul, spoznajo pa tudi lahko, kaka škoda zadene časih izseljence pri menjavi denarja in pri odpravi prtljage. Rečeno poročilo pravi: V San Pavlu je zdaj 48 ogerskih in hrvaških rodbin, katere so zapustile domovino, ker jim je obljubil agent Anton Gergolet, da dobe v državi Rio Grande

do Sal zemljišča v last. Dotični agent je pač vedel, da je brazilska vlada na račun posameznih držav prevažala izseljence, da pa država San Pavlo tega nikdar ni zahtevala. Vzlic temu je poslala v San Pavlo ljudi, kateri so bili v Genovi jasno in določno povedali, da se hočejo naseliti v državi Rio Grande do Sul, da jih proti njih volji tod naseli. Ljudje nikakor nečejo službovati kot delavci na fazendah, ki pridelujejo kavo, in se nečejo tod naseliti, tudi ker vedo, da bi vlada tega ne dovolila, ker je premalo izmerjenega sveta in zlasti zategadelj ne, ker boče le delavcev, ne samostojnih kolonistov. Ljudje so zdaj, ker nimajo sredstev, v največji bedi. Blizu mesta tabore v zapuščenih šupah in živé ob miloščini. Može so prišli na konzulat in prosili pomoči. Konzulat, ki neče za tujo državo imeti stroškov, je posredovanjem poslanštva prosil, naj zvezna vlada te ljudi prepelje v Rio Grande do Sul. Vlada je ustavila izseljevalno akcijo, a storiti ni hotela nič. Dalje se čujejo dan dan pritožbe, glede nepoštenega postopanja imenovnega agenta s prtljago izseljencev. Tovorni listek se ljudem navadno vzame in ker se jim nič v roke ne da, navadno ne dobe svoje prtljage, pa tudi nobene odškodnine, pač pa izgube z reklamacijami mnogo časa. Zlasti nepošteno pa postopajo agent Gergolet in njegovi ljudje pri menjavanju denarja. Jaden Gergoletovih ljudi se zove Kavčič, imena družega, ki je najbrž doma iz Zagreba, ni bilo moč izvedeti. Ta spravlja ljudi k mejevalcu. Neki Hrvat je za 450 gld. dobil le 30 fantov šterlingov. Dotičnik menja tudi sam denar ter slapari pri tem izseljence prav nescamó, vrh tega pa jim za prtljago zaračuna še dosti več, nego je določeno. Torej bodite previdni izseljenci!

* (To je plačilo!) Pijanistu Paderewskemu je neki berohinski impresario ponudil za 40 koncertov pol milijona frankov plačila, a Paderewski je ponudbo odklonil, češ, da mu drug podjetnik za jednako število koncertov ponuja 1.400.000 frankov.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. V. Iz razbiralnice „pri Alešu“ 5 kron. — Živeli redoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzobjavke.

Dunaj 21. aprila. Nemški cesar Viljem se je danes opoldne pripeljal sem in bil na kolodvoru slovesno vzprejet. Pričakovali so ga cesar in nadvojvode.

Praga 21. aprila. „Narodni Listy“ javljajo, da je položaj tako avstrijskega kakor ogerskega ministerstva jako resen in to radi kvotnega vprašanja. Če se ne odstranijo nastale ovire porazumljenju, je lahko mogoča nova kriza.

Praga 21. aprila. Saksonska vlada je prepovedala shod nemških nacionalcev v kopališču Elster, kjer so hoteli demonstrirati zoper jezikovno naredbo za Češko. Orožniki so udeležnike peljali do češke meje.

Atene 21. aprila. Zatrjuje se, da se je na ravni pri Larisi unela velika bitka. Turki so bili baje popolnoma poraženi in so se morali na celi črti umakniti.

Atene 21. aprila. Grška krdela so zasedla otoke Samos, Kijos in Mitileni, koder jih je prebivalstvo z navdušenjem vzprejelo.

Atene 21. aprila. Minister notranjih del je naročil, da je takoj oborožiti vse za vojskovanje sposobne moške in jih poslati na mejo.

London 21. aprila. Tukajšnjim listom poročajo njih specijalni izvestitelji, da je Edhem-paša s turško vojsko prodril skozi sotesko Meluno in naskočil Tyrnavos. Najprej je začel mesto bombardovati, potem pa so pešaki prišli v boj. Grki so Turke premagali in prepodili iz Tyrnavosa.

London 21. aprila. Turška vojska je novič naskočila grške pozicije pri Reveni, a se je morala po ljutem boju umakniti z bojišča.

Petrograd 21. aprila. Car je odpravil vojno kontribucijo, katero so morale poljske provincije plačevati od l. 1863.

Narodno-gospodarske stvari.

— Kralj. rumunsko ministerstvo za notranje stvari je preklicalo svojo naredbo z dne 25. februarja t. l., s katero je določilo, da morajo v prihodnje v Rumunijo došle mineralne vode spremljati izvirna izpričevala, izdana od lokalnega oblastva vrelčevega kraja in vidiranega od najbližjega rumunskega konzulskega oblastva.

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovga Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (97—5)

Izborbo deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.
Jedina zaloga (90—15)
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Iz uradnega lista.
Izvršne ali eksekutivne dražbe: Štefana Bancalarija iz Trsta premlčine v Šiški, (15 sodov vina okoli 8500 litrov), cene 954 gld., dne 22. aprila in 6. maja v Ljubljani.
Jozefa in Terezije Meglič zemljišča, v Dol. Križu cenjena 2220 gld., 100 gld. in 70 gld., dne 23. aprila in 21. maja v Žužemperku.

Umrli so v Ljubljani:
Dne 13. aprila: Ana Bohinc, uradnikova hči, 49 let, Dunajska cesta št. 15, pljučnica.
Dne 16. aprila: Jožefa Lukek, delavčeva hči, 16 mesecev, Kurja vas št. 13, božjast. — Angela Lumbar, krojačeva hči, 10 mesecev, Trnovske ulice št. 11, pljučnica. — Terezija Pock, zasebnica, 71 let, Križevniške ulice št. 6, otrpnenje pljuč.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 306-2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	726.3	9.6	brezvetr.	oblačno	
21.	7. jutraj	728.8	8.1	sl. jug	del. obl.	4.5
"	2. popol.	730.7	15.9	sr. jz. zah.	pol. obl.	

Srednja včerašnja temperatura 8.4°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza
dne 21. aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		55	
Avstrijska zlata renta	122		60	
Avstrijska krona renta 4%	100		75	
Ogerska zlata renta 4%	121		90	
Ogerska krona renta 4%	99		05	
Avstro-ogerske bančne delnice	938		—	
Kreditne delnice	343		10	
London vista	119		60	
Noviški drž. bankovci za 100 mark	58		70	
80 mark	11		74	
90 frankov	9		52	
Italijanski bankovci	44		95	
C. kr. cekini			65	

Javna zahvala.

Prva avstrijska občna zavarovalna družba zoper neizgode na Dunaju rešila je po svojem nadzorniku gospodu Emilu Tschurn-u v Ljubljani moj slučaj neizgode tako kulantno in točno, vsled česar je izrekam tem potom svojo toplo zahvalo ter priporočam zavarovanje zoper neizgode pri omenjeni družbi vsakomur najtoplejšo.

Stari trg pri Ložu, dne 14. aprila 1897.
Morio Lehenhart
(555) živinozdravnik.

Izgubil se je žolt lovski pes

ki čuje na ime Waldmann. Kje naj se ga odda proti nagradi, pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (559)

Staroslavno žvepleno kopališče na Hrvatskem
Varaždinske toplice
železniška postaja pošta in brzojav
ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svētniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 58° C vroč vrelce, žvepljeno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrbiti in kostentni v čenkih, boleznih v zgibih in otrpnenju po vnetih in zlomljenih kostih, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki itd., ženskih boleznih, polnih in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obilij, mehurnem kataru, škrofeljnih, angleski boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastopljenju po sivem srebru ali svincu itd. (550—1)

Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili itd. itd.

Elektrika. — Masaža.
Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekasan velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravniška godba, katero oskrbujejo člani orkestra zagreške kr. opere. Plesne zabave, koncerti itd.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča. Zdravniška popasnila daje kopališki zdravnik doktor A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštne prosto oskrbnitvo kopališča.

Najnovejše v izredno elegantnih sprehajalnih palicah
je ravno kar došlo in je v veliki izbiri na skladišču pri Fr. Stampfel-u v Ljubljani Tonhalle.
(535—4)

Stanovanja
se oddajo s prihodnjim terminom meseca avgusta v novozidani hiši (Ravnihar) v Špitalskih ulicah št. 7, in sicer:
V I. nadstropju jedno stanovanje s 5 sobami, kopališčem i. dr.
V II in v III. nadstropju po jedno stanovanje na ulico s 3 sobami in po jedno stanovanje na dvorišče z 2 sobama s pritlikinami. (530—2)
Natančneje se poizve tam pri hišni oskrbnitvi.

Gotov uspeh
imajo skušene in visoko čislane
Kaiserjeve karamele iz poprove mete
najboljši pripomoček proti pomankanju slasti, bolenju želodca in slabemu pokvarjenemu želodcu. pristne v za vojških po 20 kr. (3147—11)
Zaloga v Ljubljani: Viljema Mayer-ja lekarna, Marijin trg in Mr. Ph. M. Mardet-schlaeger-ja lekarna, Prešernov trg.

Nagrobne vence
v največji izbiri in po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov v vseh barvah
(98—28) priporoča
Karol Recknagel.

VABILO
k
rednemu letnemu občnemu zboru „Posojilnice v Ribnici“
registrovane zadruga z omejeno zavezo kateri se bode vršil
dne 2. maja 1897 popoldne ob 4. uri v društveni pisarni.

Dnevni red:
1. Poročilo predsednika.
2. Odobrenje letnega računa za leto 1896.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni predlogi.
5. Volitev načelnštva in nadzornikov za leto 1897.

(549) **Načelnštvo.**

F. P. Vidic & Co. v Ljubljani
ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino
zidarske opeke, zarezane opeke
(izdelane iz najbolje znane Vrhniške gline) z zraven spadajočo
stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa
lončene peči in štedilnike
(lastnega izdelka)
Roman-cement
Dovški Portland-cement
kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.
Najnižje cene!!! (406—9)

Št. 4244. **Razpis.** (520—3)
V Idriji je izpraznjena služba
provizoričnega deželnega živinozdravnika.
S to službo združeni so dohodki letnih 900 gld., in sicer je v pokritje te svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 300 gld., iz občinske blagajnice v Idriji znesek 400 gld. in za dobo 4 1/2 let iz državnih sredstev znesek 200 gld.
Dotični živinozdravnik je dolžan brezplačno ogledovati živino in meso v Idriji ter ondi brezplačno nadzorovati živinske semnje, v ostalem sodnijskem okraju pa proti primerni odškodnini po dogovoru z dotičnimi občinami.
Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški vsposobljenosti
do konec aprila 1897. l.
podpisanemu deželnemu odboru.
Od deželnega odbora kranjskega.
Ljubljana, dne 8. aprila 1897.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega Veličanstva.
XXXI. državna loterija
za civilne dobrodelne namene.
7816 dobitkov v gotovem denarju, razdeljenih na 148 dobitkov s 3834 predobitki in 3834 naknadnimi dobitki v skupnem znesku **165.000 zlatih kron in 100.950 gld. avstr. velj.** in sicer:
1 dobitok z 150.000 kron v zlatu = 150.000
1 " " 15.000 kron v zlatu = 15.000
1 " " 5.000 goldinarjev = 5.000
1 " " 4.000 " = 4.000
1 " " 3.000 " = 3.000
1 " " 2.000 " = 2.000
1 " " 1.800 " = 1.800
1 " " 1.600 " = 1.600
1 " " 1.300 " = 1.300
3 dobitki po 1.000 " = 3.000
4 " " 500 " = 2.000
4 " " 300 " = 1.200
4 " " 200 " = 800
8 dobitkov po 175 goldinarjev = 1.400
14 " " 150 " = 2.100
18 " " 100 " = 1.800
28 " " 75 " = 2.100
52 " " 50 " = 2.600
96 " " 30 " = 2.880
50 " " 25 " = 1.250
182 " " 20 " = 3.640
584 " " 15 " = 8.760
350 " " 12 " = 4.200
1.350 " " 10 " = 13.500
660 " " 7 " = 4.620
4.400 " " 6 " = 26.400
Srečkanje bode nepreklicno dne 10. junija 1897.
Srečka velja 2 gld. a. v.
Srečke se dobivajo pri oddelku za državno loterijo na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštinih in brzojavnih uradih, v menjalnicah itd. Načrti srečkanja za kupovalce srečk brezplačno.
 Srečke se določiljajo poštne prosto.
Od c. kr. loterijskega ravnateljstva,
oddelek državnih loterij.
(239—2)